

IZ LIRIKE MLADIH

DOBRO JE BITI SAM

Niko Grafenauer

Ne morem
gledati ptic,
ko stopajo iz sebe v večer.
Njihova pesem išče svoj cvet
v temnem zraku.
Čutim:
vode
s slehernim valom odgrnejo
novo plast tišine.
Ne morem se je ubraniti, ker sem preveč utrujen
in sam.
Roké me bole od navora.
Nočem gledati ptic z očmi, ki jih je
ranil sen.

Čakam,
da se nenadoma v meni okrene
najtišje vlakno spomina.

PODOBA NEKEGA MESTA

(Ljubljana, detajl)

Niko Grafenauer

Glej ta kraj v popku zemlje.
Ta kraj
kot pena kamna
razgrnjen pred nama. To je
ta kraj zvečer,
ko se odpira v temni očnici sveta. Ko
iztiska žleze svetlobe daleč do tiste točke,
kjer stopa njegova lepota
v svoj vrh. To je